

LBRIS

We know
books

Jane Austen

Mândrie și prejudecată

A decorative flourish consisting of symmetrical scrollwork on either side of a central heart shape.

Traducere și adaptare din engleză:
Irina Chirica

Editura ARC

Cuprins

Capitolul 1	Capitolul 10
<i>Un nou vecin</i> 5	<i>La Rosings</i> 57
Capitolul 2	Capitolul 11
<i>La bal</i> 11	<i>O descoperire neplăcută</i> 63
Capitolul 3	Capitolul 12
<i>Gura lumii</i> 18	<i>O cerere neașteptată</i> 69
Capitolul 4	Capitolul 13
<i>Răceala</i> 24	<i>Serisoarea domnului Darcy</i> ... 75
Capitolul 5	Capitolul 14
<i>Conversație de salon</i> 33	<i>Mândrie și prejudecată</i> 82
Capitolul 6	Capitolul 15
<i>Conversație și dans</i> 38	<i>Din nou acasă</i> 86
Capitolul 7	Capitolul 16
<i>Domnul Collins</i> 42	<i>Uniforme roșii</i> 91
Capitolul 8	Capitolul 17
<i>O serisoare cu vești rele</i> 47	<i>În vizită la Pemberley</i> 95
Capitolul 9	Capitolul 18
<i>În vizită la familia Collins</i> ... 52	<i>Bucurie și necaz</i> 105

Capitolul 19

O rezolvare neașteptată 111

Capitolul 20

Surpriză după surpriză 117

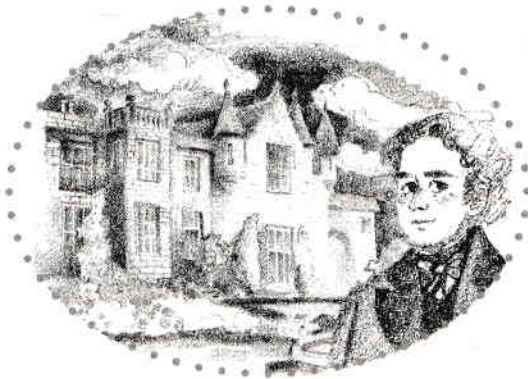
Capitolul 21

Lămuriri 129

Capitolul 22

Sfârșit 140

Capitolul 1

Un nou vecin

Este un adevăr universal recunoscut că un burlac, posesor al unei averi frumoase, are nevoie de o soție. Oricât de puțin am cunoaște sentimentele și opiniile unui asemenea bărbat atunci când sosește undeva pentru prima oară, acest adevăr este atât de puternic înrădăcinat, încât burlacul va fi privit ca proprietatea de drept a uneia dintre fiicele familiilor din vecinătate.

– Dragă domnule Bennet, îl întrebă soția sa într-o zi, ai aflat că Netherfield Park a fost în sfârșit închiriat?

Domnul Bennet răspunse că nu a aflat despre asta.

– Doamna Long tocmai mi-a făcut o vizită și mi-a povestit despre asta în amănunt.

Domnul Bennet nu răspunse nimic.

– Nu vrei să știi cine l-a închiriat? strigă nerăbdătoare soția sa. Doamna Long spuse că Netherfield a fost luat de un tânăr foarte bogat, din nordul Angliei. Se pare că a venit luni într-o trăsură cu

patru cai ca să vadă moșia și a fost atât de încântat, încât a bătut palma. Urmează să se mute acolo înainte de Sfântul Mihail. Servitorii săi vor sosi la conac până la sfârșitul săptămânii viitoare.

– Cum îl cheamă pe noul proprietar?

– Charles Bingley. Este burlac și foarte bogat, are patru sau cinci mii de lire pe an. Ce lucru minunat pentru fetele noastre!

– Cum așa? Ce legătură are asta cu ele?

– Dragul meu Bennet, răspunse doamna sa, mă gândesc bineînțeles că are să se însoare cu una dintre ele.

– Cu scopul ăsta se stabilește oare aici?

– Ce absurd! Cum poți spune așa ceva? Dar este foarte posibil să se îndrăgostească de una din fetele noastre și de aceea trebuie să îi faci neapărat o vizită.

– Nu cred că e cazul. Dumneata și fetele puteți merge acolo, dar fiindcă ești la fel de frumoasă ca ele, s-ar putea ca domnul Bingley să te placă pe tine cel mai mult.

– Dragul meu, mă măgulești. Am fost frumoasă și eu la vremea mea, dar o femeie cu cinci fete mari de măritat trebuie să renunțe să se mai gândească la propria ei frumusețe. Trebuie să îi faci neapărat o vizită domnului Bingley când va deveni vecinul nostru. Gândește-te numai ce situație minunată ar fi pentru una din fetele noastre. Sir William și Lady Lucas sunt hotărâți să meargă la el numai cu scopul acesta, doar știi că, în general, nu fac vizite noilor-veniți. Dacă dumneata nu te vei duce în vizită, nouă ne va fi imposibil să mergem acolo.

– Ții prea mult la etichetă. Domnul Bingley va fi, desigur, încântat să vă cunoască. Îi voi trimite prin dumneata câteva rânduri și îl voi asigura de consimțământul meu total la căsătoria lui cu

una din fetele mele, care îi va plăcea. Totuși cred că am să pun o vorbă bună pentru Lizzy.

– Lizzy nu e cu nimic mai plăcută decât celelalte, dar dumneata o preferi întotdeauna pe ea.

– Niciuna dintre ele nu prea are cu ce să se laude, răspunde domnul Bennet. Sunt la fel de prostuțe și ignorante ca și alte fete! Lizzy e însă mai isteată decât surorile ei.

– Domnule Bennet, cum poți vorbi atât de urât și fără inimă despre copiii dumitale? N-ai niciun pic de milă de bieții mei nervi.

– Te înșeli, scumpa mea. Am un mare respect pentru nervii dumitale. Sunt vechile mele cunoștințe. De peste douăzeci de ani îmi tot vorbești de ei!

– Vai! Nu știi cât de mult sufăr!

– Sper că îți va trece și că vei trăi să vezi mulți tineri domni cu un venit de patru mii de lire sterline pe an, mutându-se în vecinătate.

– Chiar și douăzeci de tineri dacă ar veni, nu ne va fi de niciun folos, dacă nu vrei să le faci o vizită.

– Poți să contezi pe mine, draga mea, atunci când vor fi douăzeci la număr, am să îi vizitez pe toți deodată.

Domnul Bennet era un amestec atât de ciudat de ironie, capriciu și rezervă, încât consoarta sa nu reușea să îl înțeleagă nici după douăzeci și trei de ani de căsătorie. Firea ei nu era atât de greu de descifrat. Era o femeie cu o inteligență redusă, cu puține cunoștințe și cu o dispoziție instabilă. Când era nemulțumită, își închipuia că nu se simte bine cu nervii. Scopul ei în viață era să își mărite fetele. Plăcerea vieții sale consta în vizitele pe care le făcea pentru a afla ultimele noutăți.

Domnul Bennet a fost printre primii care au mers în vizită la domnul Bingley. Avusese tot timpul intenția să îi facă această vizită, dar o asigurase până în ultima clipă pe soția sa că nu se va duce. Surpriza s-a dezvăluit abia atunci când, văzându-și cea de a doua fiică ocupată cu împodobirea unei pălării, domnul Bennet i s-a adresat astfel:

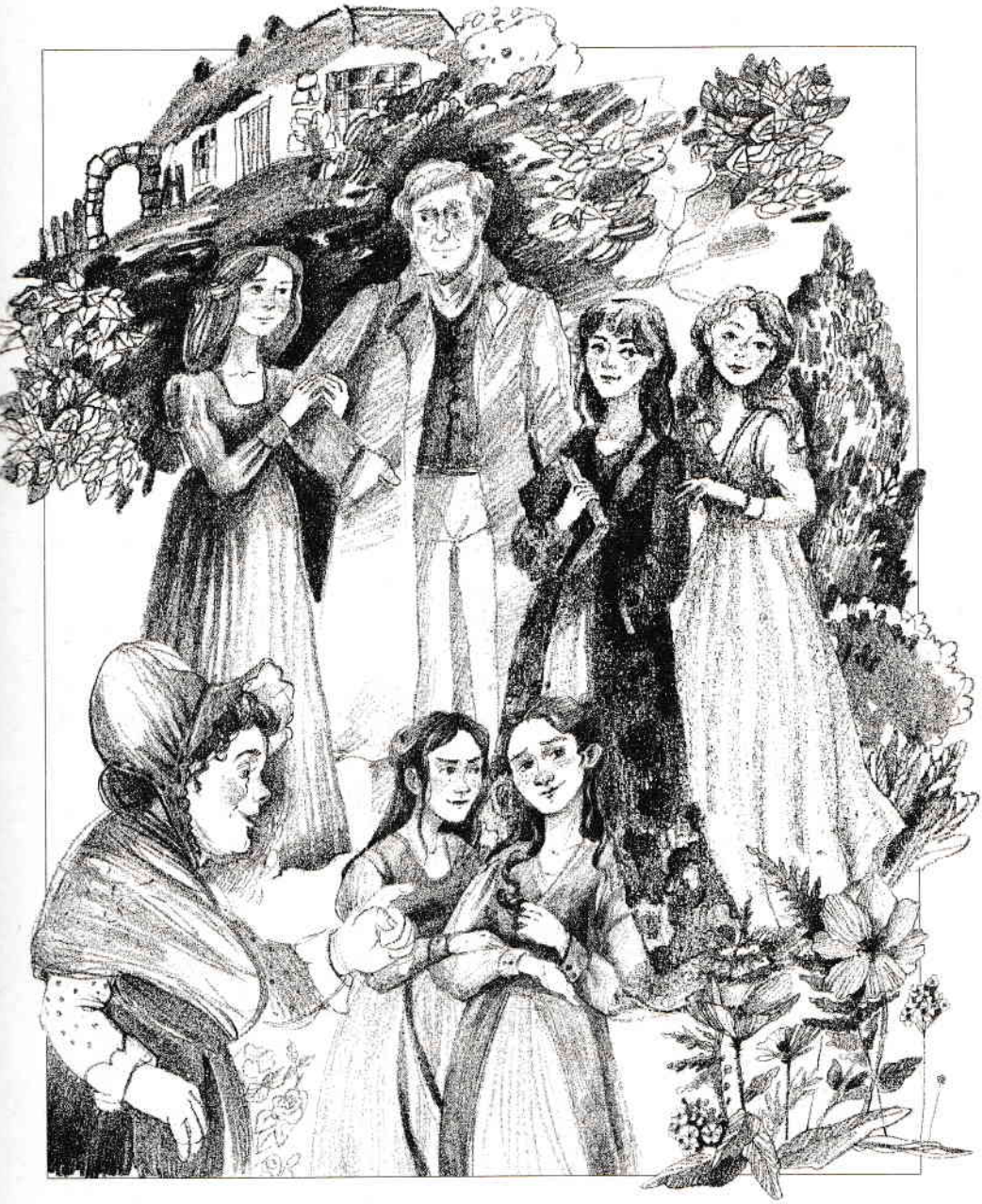
- Sper că Lizzy are să îi placă domnului Bingley.
- Dar nu suntem în situația de a ști ce îi place domnului Bingley, ripostă mama înciudată, fiindcă nu-i putem face o vizită.
- Uți, mamă, spuse Elizabeth, că îl vom întâlni oricum la baluri și reuniuni. Doamna Long a promis că are să ni-l prezinte.
- Nu cred că doamna Long va face așa ceva, fiindcă are ea însăși două nepoate. Nu te poți baza pe ea.
- Adevărat. De aceea mă bucur că nu vei avea nevoie de serviciile ei, spuse domnul Bennet.

Doamna Bennet nu binevoi să răspundă și începu să dojenească pe una dintre fete.

- Nu mai tuși atâta, Kitty, pentru numele lui Dumnezeu! Ai puțină milă de nervii mei.
- Kitty nu este deloc rezonabilă, spuse tatăl. Tușește când nu trebuie.
- Nu tușesc de plăcere, răspunse Kitty, necăjită. Când e programat balul, Lizzy?
- De mâine în două săptămâni.
- Da, așa e, întări mama. Iar doamna Long se întoarce abia în ajun, așa încât îi va fi imposibil să ni-l prezinte.
- Atunci, draga mea, s-ar putea să i-l prezinți chiar dumneata. Fetele își priviră tatăl cu uimire.

LBRIS

We know
books

Doamna Bennet spuse numai atât: Prostii!

– Consideri că formalitatea prezentării cuiva e o prostie? Ce spui, Mary? Tu ești o domnișoară cu idei profunde, citești cărți serioase și scoți citate din ele, o întrebă tatăl.

Mary ar fi dorit să spună ceva inteligent, dar în clipa aceea nu îi venea nimic în minte.

– În timp ce Mary își pune la punct ideile, continuă el, să revenim la domnul Bingley.

– M-am săturat de domnul Bingley! replică soția sa, exasperată.

– Dacă știam acest lucru azi dimineată, nu i-aș mai fi făcut vizita. Ce ghinion! Dar cum i-am făcut într-adevăr această vizită, nu mai putem să îl evităm.

Reacția fetelor a fost cea scontată de el, uimirea doamnei Bennet depășind-o pe a tuturor.

– Ce bun ai fost, dragul meu Bennet! Știam eu că îți iubești fetele prea mult ca să nu iei în considerație o asemenea cunoștință. Ce bucuroasă sunt! Și ce farsă grozavă, să nu ne spui un singur cuvânt până acum.

– Kitty, acum poți tuși cât vrei, spune domnul Bennet părăsind încăperea, sătul de exaltarea soției sale.

– Ce tată minunat aveți, fetelor! spuse mama. Nu știu cum i-ați putea mulțumi îndeajuns pentru bunătatea lui, ca și mie, de altfel. La vârsta noastră nu este prea plăcut să faci mereu cunoștințe noi. Dar ce nu facem noi de dragul vostru!

Restul serii l-au petrecut întrebându-se cât de repede va întoarce domnul Bingley vizita domnului Bennet și plănuiind când să îl invite la ele.

Capitolul 2

La bal

Doamna Bennet și cele cinci fiice ale sale i-au pus domnului Bennet o mulțime de întrebări, dar nu au obținut o descriere mulțumitoare a noului vecin. Au abordat chestiunea în fel și chip, cu întrebări directe și aluzii ocolite, dar fără rezultat. Până la urmă au fost obligate să accepte informații de mâna a doua de la vecina lor, Lady Lucas. Raportul a fost extrem de favorabil. Domnul Bingley era un tânăr foarte chipeș și simpatic. Mai mult decât atât, urma să vină la viitoarea reuniune cu un grup mare de prieteni. Ce minunat! De la a iubi dansul până la a te îndrăgosti e doar un singur pas. Prezența domnului Bingley stârnea speranțe vii și vise în pieptul tuturor fetelor.

– Dacă mi-aș vedea una din fete căsătorită fericit la Netherfield, îi spuse doamna Bennet soțului său, și pe toate celelalte fete la fel de bine măritate, n-aș mai avea ce să-mi doresc.

Câteva zile mai târziu, domnul Bingley întoarse vizita și petrecu cu domnul Bennet un sfert de oră, în bibliotecă. Doamna Bennet începu pregătirile, dar sosi un răspuns care amâna vizita. Domnul Bingley era obligat să fie la Londra în ziua următoare și nu mai putea onora invitația. Dar peste două zile a revenit cu cele două surori ale sale, soțul surorii mai mari și încă un prieten.

Domnul Bingley avea o înfățișare plăcută, maniere alese și o purtare simplă, neafectată. Surorile sale erau persoane cu pretenții, dar prietenul său, domnul Darcy, atrase atenția întregului salon prin înfățișarea lui plină de distincție: era un bărbat înalt, cu trăsături frumoase și expresie nobilă. Mai mult decât atât, se zvoinea că are un venit de zece mii de lire pe an. Doamnele au declarat că era mai frumos decât domnul Bingley și a fost privit cu mare admirație cam o jumătate de seară, până când comportamentul său mândru i-a distrus popularitatea. Și-au dat seama că se credea superior semenilor săi. Nici bogata sa moșie din Derbyshire nu l-a mai putut atunci salva de a fi socotit un om cu o purtare dezagrabilă, net inferior față de prietenul său.

Domnul Bingley făcuse repede cunoștință cu toate persoanele mai importante din salon, se comportase amabil și prietenos și dansase fiecare dans, regretând că balul s-a terminat prea devreme. Ba mai mult decât atât, promisese că va da el însuși un bal la Netherfield. Aceste însușiri vorbeau de la sine.

Ce contrast între el și prietenul său! Domnul Darcy a dansat o dată cu doamna Hurst și o dată cu domnișoara Bingley, a refuzat să fie prezentat altor doamne și și-a petrecut seara vorbind doar cu cei din grupul său. Era cel mai îngâmfat și antipatic om de pe pământ și toți sperau că nu va mai reveni niciodată acolo. Cea mai

pornită împotriva lui era doamna Bennet, din cauza jignirii aduse uneia dintre fiicele sale.

Elizabeth Bennet fusese obligată să piardă două dansuri, din cauza că la bal nu erau destui domni. Întâmplător, domnul Darcy se aflase destul de aproape ca ea să audă o discuție dintre el și domnul Bingley, care venise pentru a insista pe lângă prietenul său să danseze și el.

– Darcy, vino la dans. Nu înțeleg de ce stai deoparte singur și stingher.

– Nici nu mă gândesc. Știi cât detest să dansez cu o parteneră pe care nu o cunosc. Într-o adunare ca asta, ar fi insuportabil. Surorile tale sunt angajate deja. Nu vād în tot salonul o altă femeie cu care să pot dansa, fără să fie o pedeapsă pentru mine.

– Pe cuvântul meu, eu nu pot fi atât de mofturos. Sunt destule fete drăguțe aici în seara asta. Unele din ele sunt chiar neobișnuit de frumoase.

– Tu dansezi cu singura fată frumoasă din această încăpere, spuse domnul Darcy, referindu-se la cea mai mare din domnișoarele Bennet.

– O! Este cea mai frumoasă ființă pe care am văzut-o vreodată! Dar în spatele tău stă una din surorile ei, care e foarte drăguță și cred că ar fi o companie plăcută.

– Despre cine vorbești? Darcy se întoarse și o privi o clipă pe Elizabeth, până când îi întâlni privirea. Apoi răspunse cu răceală: Este acceptabilă, dar nu destul de frumoasă ca să mă tenteze pe mine. În clipa asta nu am poftă să dau atenție tinerelor domnișoare neglijate de alți domni. Ai face mai bine să te întorci la parte-

